

Пісня

Василь Атаманюк

Ой запали сніги та подули вітри,
Заскрипіли морози, —
Залишили в душі тільки пісні дві-три,
- ваші пісні дві-три —
Між житейської прози.

Прогриміли бої, одгоріли вогні,
Затягнулись кордони, —
Не розбить ланцюгів ані вам, ні мені,
- ой ні вам, ні мені —
Не розважити дому.

Ой засипались дні, одлетіли літа,
Та затерлись дороги, —
І про мене у вас вже ніхто не спита,
- вже ніхто не спита —
Ні брати, ні небоги.

Одцвіли вже сади, одшуміла вода,
Затуманились хвилі, —
Був у мене один, що мене б і згадав,
- може б часом згадав —
Але він у могилі.

Одлетів я мов лист, наче човен одбивсь,
Заблукався як вітер, —
І забув, де ходив, розгубив, що любив,
- все згубив, що любив —
Наче вихлюпав з відер.